

ära tunni ma, kes kõige luoma ära
ei tunne kaudal oma naarid
kahe. Kurat lü kake eesti nime-
tadu koha psale; ja mütles aga
in. mene jila luoma nulli tunne.

Inimene aga mütles ühe lar-
ga psalani naga. Ja nullis oma
abi kaafale rüdele üle jila kukku-
pani ühe lufika juhu hammasle
traheli hämmak; (jabakk) ja lä-
kab nõnda kuradi psale.

Kui ta sinna jaanul, üli kiips
luine kake: "ütle mis luom null on?"

"Sinn loim on ju eefel!" kostab
mees, — "aga ütle siis mis luom null
on?"

Kurat vaatab ja vaatab
ja imestab mis luom fee ameti on, ka-
be on, aga hambaid ei ole juus fu-
guki näha. Ja tunnis las et ta mi fu-
gust luoma teel näinud ei oles; ja
psalub nina mees et ta ära jiletaks
mis luom fee on. "See on kuradi me-
f. koi!" kostab mees. Kake pannud
kurat plagama ja jät nud reeri kõik

mehe hoolet. Left filmapiil-
gust läinud aga naari kõik kõ-
vaks; ja in. mene n. metanummet
jüs kir. ks. Sellest olla jüs kõik
kivi maa psale jaanul.

3) Meresje Jündinud Jaar. (Muinas jutt)

Kord enne meiste elo üks rüga rüh-
kas kaupmees, kes oma kauplusega nõnda
kaulus üli et lüda, kaupluse peale kussut.

Ja elas oma abi kaafaga üpris õnneli-
ksa elu; täis-aj üli neile ka elu rõõmule.
Kulm lütar left kinkimise m. llesse ilus
pögnle noorte meiste lühele pannimist
äretas. — Kord justus et kaupmees
laesaga näärale maale kaupsa tuuma
psali minema. Kui ta ennust re. jile
valmis jatinud üli, tulnud ka kulm lütar
ta juure ja psalvmas jät et he neile
nääralt maalt mis agit ih. aju kaga
traks. 2 vanema lütar psalvmas et ja